

sygn.akt I ACz 110/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale I Cywilnym

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSA Zofia Kawińska-Szwed

Sędziowie : SA Mieczysław Brzdąk

SO -del. Ewa Solecka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2015 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. E.

przeciwko Prokura Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi

Inwestycyjnemu Zamkniętemu we W. i (...)

Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 22 sierpnia 2014 r., sygn.akt II C 504/14,

postanawia :

prostując w rubrum zaskarżonego zarządzenia imię powódki z (...) na (...)

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zwrócił pozew na mocy art. 130§ 2 kpc, z powodu niezupelnienia w terminie braków formalnych pisma .

Powódka wniosła zażalenie na przedmiotowe zarządzenie, wnosząc o jego uchylenie. Dopiero w tym piśmie wskazała swój numer PESEL.

Sąd Apelacyjny zważył :

Zażalenie było bezzasadne.

Art. 126 § 1 i 2 kpc stanowi, iż każde pismo procesowe powinno zawierać:

- 1)oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;
- 2)oznaczenie rodzaju pisma;
- 3)osnowę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności;
- 4)podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika;
- 5)wymienienie załączników,

a gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie przedmiotu sporu oraz m.inn. numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności powoda będącego osobą fizyczną.

Zgodnie z art. 187 § 1kpc, pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać:

- 1)dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna;
- 2)przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu.

Natomiast po myśli art. 126² § 1kpc, Sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek

pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata.

Prawidłowo zatem Przewodniczący wezwał powódkę do uzupełnienia braków formalnych jej pozwu przez wskazanie jej numeru PESEL, określenie, czy domaga się kwoty 500.000 zł tylko na swoją rzecz, czy też działa również w imieniu M. M., a jeśli tak- do wskazania numeru PESEL drugiej powódki – matki E. E., złożenia pełnomocnictwa upoważniającego do działania w imieniu matki, wskazanie adresu M. M., podanie czy kwota 500.000 zł ma zostać zasądzona solidarnie na rzecz powódek lub wskazania sposobu zapłaty przez pozwanych żądanej kwoty, podania, czy żądana kwota jest zadośćuczynieniem czy odszkodowaniem, a jeśli odszkodowaniem, to co się składa na szkodę, a ponadto do uiszczenia opłaty od pozwu w kwocie 25.000 zł – w terminie tygodniowym od dnia otrzymania wezwania pod rygorem zwrotu pozwu.

W piśmie z 25 lipca 2014 r. powódka (która wniosła pozew „w imieniu własnym oraz matki M. M.” –k.1 akt) nie wskazała numeru PESEL ani swego, ani matki, nie podała adresu M. M., nie przedstawiła pełnomocnictwa do reprezentowania matki przed sądem, zaś co do żądania pozwu stwierdziła najpierw, że domaga się nieokreślonego zadośćuczynienia na rzecz matki i Z. L., a następnie – że kwota 500.000 zł żądana od pozwanych to zadośćuczynienie za jej straty, przy czym chodzi nie tylko o zrujnowanie życia powódki, ale również doprowadzenie do upadłości jej firmy, utratę mienia równa prywatnego jak i będącego własnością jej firmy. Pozwani wtrącili się bowiem w życie powódki E. E. oraz w działalność jej firmy (...) Inc.” napadając ją, uporczywie nękając, wymuszając wydatki. Wcześniej powódka stwierdziła, że pozwani przeszkadzali jej w prowadzeniu korespondencji z sądami, w rozmowach telefonicznych, nękali ją remontami sprzętu i oprogramowania komputerowego. Równocześnie powódka wniosła o zwolnienie jej i matki („nas”) od kosztów sądowych (pismo z 25.7.2014 r. –k.45-47 akt).

Wobec powyższego, Przewodniczący słusznie uznał, iż braki formalne pozwu nie zostały uzupełnione w terminie, co uzasadniało zwrot pozwu na podstawie art. 130§2 kpc. E. E.nie przedstawiła pełnomocnictwa do reprezentowania matki M. M., ani jej numeru PESEL, a zatem nie było podstaw formalnoprawnych, by pozwowi nadany został bieg w części dotyczącej niesprecyzowanego zresztą żądania na rzecz tej osoby. Co do pozostałej części pozwu, abstrahując już od spóźnionego wskazania numeru PESEL powódki dopiero w zażaleniu, podlegał on zwrotowi z powodu braku dokładnego określenia żądania i okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie. Z pozwu nie wynika, czy powódka domaga się 500.000 zł od obu pozwanych solidarnie, czy w częściach i jakich. Wywody podane jako podstawy

faktyczne roszczenia (odbiegające od tych, które znalazły się w pozwie, zawierającym odniesienie do sprawy sądowej, jaką jeden z pozwanych wytoczył M. M.), nie spełniają wymogu z art.187 § 1 pkt. 2 kpc. Rodzaj szkody, sposób jej powstania i wyliczenia jej wielkości nie został ani sprecyzowany, ani wyjaśniony. Czyni to niemożliwym rozpoznanie sprawy przez Sąd, a pozwany ustosunkowuje się do powództwa.

Obowiązkiem powoda jest przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c.) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.).

W postępowaniu cywilnym roszczenie dochodzone w sprawie określa powód, przy czym określenie to zgodnie z art. 187 § 1 k.p.c. powinno zawierać dokładne sprecyzowanie żądania oraz przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających to żądanie. Podkreślenia wymaga, że treść przytoczonych okoliczności faktycznych jest nie tylko wyrazem stanowiska strony, ale wskazuje także istotę sporu i jednocześnie wyznacza zakres oraz kierunek postępowania dowodowego. Z podstawy faktycznej wyrasta bowiem żądanie udzielenia określonej ochrony prawnej. Zespół przytoczonych faktów, ich wzajemna więź z reguły pozwalają na określenie, jeżeli nie konkretnej normy prawnej, która znajduje zastosowanie w sprawie, to przynajmniej natury prawnej sporu i mogących wchodzić w rachubę podstaw jego rozstrzygnięcia. Jednocześnie, z uwagi na to, że relacje zachodzące między stronami mogą nierzadko być skomplikowane, a roszczenia z nich wypływające mogą mieć źródło lub podstawę w różnych przepisach prawa, obowiązkiem powoda jest tak precyzyjne określenie podstawy faktycznej żądania, aby można było jednoznacznie określić, jaką ma ono podstawę prawną. Jest to bowiem konieczne w celu podjęcia przez pozwanego stosownej obrony oraz w celu zakreślenia przez sąd granic rozstrzygnięcia sprawy (vide- wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 16 stycznia 2014 r., IACa 644/13, LEX nr 1425365).

Wobec powyższego, zażalenie powódki jako pozbawione podstaw nie mogło odnieść skutku i podlegało oddaleniu.

Sąd Apelacyjny orzekł zatem jak w sentencji, na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.